

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispositio Et Perioche Historiae Evangelicae Per IIII.
Euangelistas contextæ, necnon Actuum apostoloru[m],
Epistolaru[m] quoq[ue] Pauli XIII. & Canonicaru[m] VII.**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1553

VD16 B 9605

Liber VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35634

disputat perspicue de scopo & argumento totius scripturæ siue legis diuinæ. Præterea ipsis quoq; aduersarijs suis quæstionē proponit, qua demonstrat se esse Messiam uerū, naturæ geminæ, uerū utiq; deū & hominē.

Cæterū cum aduersarij, sacerdotes iniquæ & scribæ, nulla ueritatis perspicuitate & euidentiâ mouerentur, sed sui similes perpetuò pergerent plebem & seducere corruptis traditionibus & inexplebili habendi cupiditate deglubere, admonet plebem dominus, ac præcipit ut caueant ipsorū doctrinam. Adhæc multa & magna ipsis impingit scelera, inter alia uero auaritiâ & sacrilegia. Ne quis tamen frustra facultates ad conseruationem rerum ecclesiasticarū conferri putaret, ualde commendat cuiusdam uiduæ donum gazophylatio illatum. Postremo omnium, prædicit imò pingit excidiū & rui- Cap. 13.
nam templi Hierosolymorū splendidissimi, urbis antiquissimæ & orbis uniuersi. Adijcit & signa calamitatesq; quæ præcessuræ sint, significatrices inexplicabilium malorū. Et quoniâ seruare nō perdere cupit genus mortalium dominus, hortatur omnes ad preces & uigiliâ.

LIBER VI.

DESCENDIT iam Marcus ad absolutam sã Cap. 14.
lutis nostræ perfectionem, nempe ad salutaris sa

D

E V A N G E L I V M

crificij et redemptionis nostræ per mortem Christi, descriptionem, in qua primū recenset causas mortis, quod uidelicet attinet aduersarios Christi, sacerdotes inquam & iudam proditorem, qui cæcatus auaritia & inuidia uendit uilissimo pretio dominum. Deinde commemorat extremam illam cœnam, in qua dominus acriter iudæ flagitium protrahens accusat, ac sacramentū & memoraculum nostræ redemptionis instituit. Inde egreditur in montem oliuarum, in itinere differit de graui illo offendiculo, quo collapsuri sim discipuli, Petrus in primis. In monte uero suppliciter orat patrem, discipulos autem dormitantes excitat. Interim accelerat cum cohorte sicariorum iudas, osculoq; tradit dominum, qui protinus à scelerū ministris capitur. In ea turba Petrus, exempto gladio, pugnat, nequicquam. At dominus uim iniustam hostium grauiter increpat. Sed abducitur uinctus ad summum pontificem. Pontifex protinus cogit consilium seniorum sacerdotumq; contra dominum. In eo inquiruntur falsi testes in exitium Christi, sed frustra. Consurgens autē summus pontifex, mortis causam questione ex Christo elicere cupit, ac rogat, num ipse sit dei filius Messias uerus? Quo annuente confirmanteq; , fertur in ipsum protinus à toto consilio senientia capitalis. Interea uero negat dominū Petrus in atrio pontificis.

Cap. 15.

Diluculo factō abducitur Iesus ad Pilatū præsidem.

A)

Et hic tentat experiturq; uaria, si eum quem innocuum esse intelligebat, liberare posset. Verū improbis populū uictus clamoribus, flagellatum Iesum tradit militibus crucifigendum. Abducitur ergo in locum caluariae, ubi inter duos latrones medius crucifigitur, uariaq; & tormenta & ludibria expertus, tandem expirat. Aeduntur mox stupenda prodigia, quibus permotus Centurio, pronunciat Christum esse filium dei. Ad uesperam uero eius dicit sepelitur decentissime à Iosepho uiro honesto & pio. Caterum tertia die resurgit ex mortuis, morte calcata. Id quod significantissime mulieribus ad sepulchrum uenientibus exponitur ab angelo.

Postea Marcus historiā suam de Christo coeptam bre Cap. 16.
uibus absoluturus, colligit attextitq; certa quaedā argu-
menta seu euidentia testimonia, quibus approbet domi-
num uere resurrexisse ex mortuis. Postremo autem om-
nium exponit tria maxima religionis nostrae capita, ul-
timum uidelicet cōmissum domini, quo oconomiam or-
dinauit ecclesiasticam. Deinde Ascensionem domini in
caelos. Hinc fidem apostolorū domini exactissimam &
successum felicem. Ita enim singula exequuti sunt uti
mandarat dominus, ac dominus cooperatus est ipsis, ut
sanctissima mox in orbe emerferit ecclesia.

H A E C autem tradidit hucusq; optime imò indubi-
tate fidei testis diuus Marcus de domino nostro Iesu

EVANGELIUM

Christo uero deo & homine, unico rege, sacerdote, & seruatore nostro, quæ scilicet dixerit & fecerit dum dispensationis diuinæ negotium ab æterno decretum, absoluit. Nostrum fuerit, implorato dei auxilio, omnem spem nostram in illum figere, qui datus est nobis ad salutem, & qui annuntiatur nobis ad lucem uitæ sanctæ & æternæ. Faxit hic rex & pontifex noster, ut in ipso uiuamus æternum. Ipsi gloria in secula seculorum, Amen.

DISPOSITIONIS ET PERIOCHES HISTORIÆ EVANGELICÆ SECUNDÆ DVMLVCAM, LIBER I.

Lucas medicus.

Edidit Lucas duo de rebus Christi et Ecclesie eius uolumina, de quibus Eusebius in historia ecclesiastica, Lucas secundum medicinam, inquit, quam ex apostolorum uel societate uel traditione susceperat, duos nobis medicinales libros, quibus non corpora sed animæ curentur, explicuit, Euangelium scilicet, in quo etiam sic præfatur, Sicut tradiderunt nobis, inquit, qui ab initio ipsi uiderunt, & ministri fuerunt uerbi dei, quos & ab initio secutus sum: & Actus apostolorum, quos iam non auditu perceperat, sed oculis